

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับฟันสึกในภาคใต้ของประเทศไทย
ผู้เขียน	นายพงศ์ทิพจักร์ เชื้อเจ็ดองค์
สาขาวิชา	ทันตกรรมประดิษฐ์
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันคนมีอายุยืนยาวมากขึ้น และสามารถรักษาฟันไว้ได้นานมากขึ้น ปัญหาเรื่องฟันสึกจึงมากขึ้น แม้ว่าฟันสึกเป็นผลตามธรรมชาติจากอายุที่เพิ่มมากขึ้น แต่ฟันสึกเป็นพยาธิสภาพที่ต่อเมื่อฟันสึกจนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ หรือทำให้รูปร่างใบหน้าเสียไป วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อหาปัจจัยเสี่ยงที่น่าจะเกี่ยวข้องกับฟันสึก โดยใช้ค่าดัชนีฟันสึกบันทึกความรุนแรงของการสึก (TWI) และบันทึกประวัติเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆที่มักทำให้เกิดฟันสึกในผู้ป่วยที่มารับการตรวจรักษา 506คน (ชาย 115 คน, หญิง 355 คน) ณ.โรงพยาบาลทันตกรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ใช้ค่าความสัมพันธ์ของสเปียร์แมน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความรุนแรงฟันสึกและตัวแปรอิสระต่อเนื่อง ใช้ค่าครัสคัลวัลลิส วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความรุนแรงฟันสึกและตัวแปรอิสระที่เป็นกลุ่มหลายกลุ่ม ใช้ค่าแมนวิทนียดูความแตกต่างของค่าความรุนแรงฟันสึกในตัวแปรที่เป็นสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทางใช้วิธีการวิเคราะห์สมการเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดฟันสึกอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ อายุ เพศ (ชาย TWI=0.20, หญิง TWI=0.16) จำนวนของฟันที่เหลืออยู่ ความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ การกินผลไม้เปรี้ยว ฟันสึกพบมากที่สุดในพื้นที่กรามซี่แรก (TWI=0.31) รองลงมาคือฟันเขี้ยว (TWI=0.22) ฟันกรามน้อย (TWI=0.21) และฟันหน้า (TWI=0.10) ตามลำดับ และด้านที่พบการสึกมากที่สุดได้แก่ด้านบดเคี้ยว (TWI=0.59) ด้านคอฟัน (TWI=0.09) ด้านลิ้น (TWI=0.01) และด้านแก้ม (TWI=0.01) รองลงมาตามลำดับ สรุปปัจจัยที่สัมพันธ์กับฟันสึกของผู้ป่วยในภาคใต้ของประเทศไทย คือ อายุ เพศ จำนวนของฟันที่เหลืออยู่ ความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ และการกินผลไม้เปรี้ยว

Thesis Title	Associated Factors of Tooth Wear in Southern Thailand
Author	Mr.Pongtippajuk Chuajedong
Major Program	Prothodontics
Academic Year	2000

Abstract

Tooth wear is now becoming more of a problem in dentistry. This is because people are keeping their own teeth longer. Although tooth wear is a natural consequence of aging, the process is regarded as pathological if the teeth become so worn that they no longer function effectively or have a seriously mar appearance. The purpose of this study was to evaluate the possible etiologic factors of tooth wear. The severity of tooth wear, by Tooth Wear Index (TWI) and the charting of predisposing factors of tooth wear were recorded from 506 patients, from the Dental Hospital, Prince of Songkla University. Spearman correlation was used to analyse the correlation between severity of tooth wear and the continuous independent variables. A Kruskal-Wallis performed the category independent variables. For dichotomous independent variables the Wilcoxon Rank Sum test was performed. Then multiple regression analysis was performed The result showed that in the study sample, age, sex (male TWI=0.20, female TWI=0.16), number of tooth loss, frequency of alcohol, sour fruit and carbonate intake were negative factors concerning tooth wear. Regarding the tooth position, the first molar showed the greatest degree of wearing (TWI=0.31), while the canine (TWI=0.22) and premolar (TWI=0.21) showed less, respectively. For the tooth surfaces, the occlusal surface showed the greatest tooth wear (TWI=0.59) and the cervical (TWI=0.09), lingual (TWI=0.01) and buccal (TWI=0.01) surfaces showed the least, respectively. So factors found to be associated with tooth wear in Southern Thailand were age, sex, number of tooth loss, frequency of alcohol, sour fruits and carbonate intake.